

द्वितीयेपक्षे ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
 एवं द्वितीये संप्राप्ते यथा काले मनीषिणः ॥ आगम्य बुभुजे सर्वमन्नमुंछोपजीविनः ॥ १८ ॥ निराहारस्तु स मुनिरुंछमार्जयते पुनः ॥ न चैनं विक्रियाने तु मशक
 न्मुद्रलंक्षुधा ॥ १९ ॥ नक्तो यो न च मात्सर्यं नावमानो न संभ्रमः ॥ स पुत्रदारमुंछतमाविवेश द्विजोत्तमं ॥ २० ॥ तथा तमुंछधर्मणि दुर्वासामुनिसत्तमं ॥ उपतस्थे
 यथा कालं पट्कृतवः कृतनिश्चयः ॥ २१ ॥ न चास्य मनसा कश्चिद्विकारं ददृशे मुनिः ॥ शुद्धसत्त्वस्य शुद्धं सदृशं निर्मलं मनः ॥ २२ ॥ तमुवाच ततः प्रीतः समुनिर्मुद्र
 लंततः ॥ त्वत्समो नास्ति लोके स्मिन् द्वाता मात्सर्यवर्जितः ॥ २३ ॥ क्षुद्धर्मसंज्ञां प्रणुदत्यादत्ते धैर्यमेव च ॥ रसानुसारिणी जिह्वा कर्षत्येव रसाश्रति ॥ २४ ॥ आहार
 प्रभवाः प्राणामनोदुर्निग्रहं चलं ॥ मनसश्चेंद्रियाणां चाप्यैकाग्र्यं निश्चितं तपः ॥ २५ ॥ श्रमेणोपाजितं त्यक्तुं दुःखं शुद्धेन चेतसा ॥ तत्सर्वं भवता साधयेयथा बहुप
 पादितं ॥ २६ ॥ प्रीताः स्मो नुगृहीताश्च समेत्य भवता सह ॥ इन्द्रियाभिजयो धैर्यं संविभागो दमः शमः ॥ २७ ॥ दया सत्यं च धर्मश्च त्वयि सर्वप्रतिष्ठितं ॥ जितास्ते क
 र्मभिर्लौकाः प्राप्तोऽसि परमां गतिं ॥ २८ ॥ अहोदानं विघुष्टं ते सुमहत्स्वर्गवासिभिः ॥ सशरीरो भवान्गतास्वर्गं सुचरितव्रत ॥ २९ ॥ इत्येवं वदतस्तस्य तदा दुर्वास
 सो मुनेः ॥ देवदूतो विमानेन मुद्रलं प्रत्युपस्थितः ॥ ३० ॥ हंससारसयुक्तेन किंकिणी जालमालिना ॥ कामगेन विचित्रेण दिव्यगंधवता तथा ॥ ३१ ॥ उवाच चै
 नं विप्रैर्विमानं कर्मभिर्जितं ॥ समुपारोहं संसिद्धिं प्राप्नोसि परमां मुने ॥ ३२ ॥ तमेवंवादिनमृषिर्देवदूतमुवाच ह ॥ इच्छामि भवता प्रोक्तान् गुणान् स्वर्गं निवा
 सिनां ॥ ३३ ॥ के गुणास्तत्र वसतां कितपः कश्च निश्चयः ॥ स्वर्गतत्र सुखं किंच दोषो वा देवदूतक ॥ ३४ ॥ सतां सासपदं मित्रमाहुः संतः कुलोचिताः ॥ मित्रतां
 च पुरस्कृत्य पृच्छामि त्वामहं विप्रो ॥ ३५ ॥ यदत्र तथ्यं पथ्यं च तद्ब्रवीत्यविचारयन् ॥ श्रुत्वा तथा करिष्यामि व्यवसायं गिरातव ॥ ३६ ॥ इति श्री महाभारते
 आरण्यके पर्वणि ब्रह्मविद्वाणिक ० मुद्रलोपाख्याने षष्ठ्यधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥
 द्विस्त्वं यः स्वर्गं सुखमुत्तमं ॥ संप्राप्तं बहुमंतं तव्यं विच्छशस्य बुधो यथा ॥ १ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उवाच देवदूत इत्यनुकल्प्यते ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ व्यवसायं निश्चयं ॥ ३६ ॥
 अध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ १ ॥ महर्षे इति विच्छशसि धुमन्धुमं वेति विचारयति ॥ १ ॥

इत्यारम्भके पर्वणि नैकं द्विभारतभाष्ये षष्ठ्यधिक द्विशततमो

देवदूत उवाच महर्षे आर्यबु

॥ ६३ ॥

॥ ६३ ॥

॥ २६० ॥

॥ १ ॥